

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 25 maja 2009 r.

w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii

(wersja ujednolicona)

(2009/470/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽²⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽³⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy ją zatem ujednolicić.

(2) Żywe zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego znajdują się na wykazie w załączniku I do Traktatu. Gospodarka hodowlana i wprowadzanie na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego stanowią źródło dochodu dla znacznej części ludności rolniczej.

(3) Racjonalny rozwój tego sektora i poprawę jego produktywności można uzyskać przez wprowadzanie środków weterynaryjnych mających na celu ochronę i podniesienie poziomu zdrowia publicznego oraz zdrowia zwierząt we Wspólnocie.

(4) Dążenie do tego celu wymaga pomocy wspólnotowej dla podejmowanych albo zamierzonych działań.

(5) Wspólnota powinna wnieść swój finansowy wkład w zwalczanie, możliwie jak najszybciej, każdego przypadku poważnej choroby zakaźnej.

(6) Konieczne jest także zapobieganie i ograniczanie, za pomocą właściwych środków kontroli, występowania chorób przenoszonych przez zwierzęta, stanowiących zagrożenie dla zdrowia ludzi.

(7) Zważywszy na przyjęcie dyrektywy Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób ⁽⁴⁾, wkład finansowy Wspólnoty powinien być również przyznawany na środki stosowane przez państwa członkowskie w celu zwalczania innych chorób zwierząt akwakultury, z zastrzeżeniem przepisów wspólnotowych w dziedzinie kontroli.

(8) Wkłady finansowe Wspólnoty na potrzeby kontroli chorób zwierząt akwakultury powinny podlegać nadzorowi pod względem zgodności z przepisami w zakresie kontroli chorób ustanowionymi w dyrektywie 2006/88/WE zgodnie z tymi samymi procedurami, które mają zastosowanie do takiego nadzorowania i kontroli niektórych chorób zwierząt lądowych.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 16 grudnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.

⁽³⁾ Zob. załącznik II.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.

- (9) Funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymaga strategii w zakresie kontroli, zakładającej harmonizację systemu kontroli produktów pochodzących z krajów trzecich. Ułatwienie zastosowania tej strategii przez zapewnienie wkładu finansowego Wspólnoty w zainicjowanie i rozwój tej strategii wydaje się rzeczą właściwą.
- (10) Harmonizacja istotnych wymagań dotyczących ochrony zdrowia publicznego, ochrony zdrowia zwierząt i ochrony zwierząt zakłada wyznaczenie wspólnotowych laboratoriów łącznikowych i laboratoriów referencyjnych oraz podjęcie działań technicznych i naukowych. Zapewnienie wkładu finansowego Wspólnoty wydaje się rzeczą właściwą. Szczególnie w dziedzinie ochrony zwierząt pożądane jest stworzenie bazy danych do gromadzenia, przechowywania i rozpowszechniania wszelkich niezbędnych informacji.
- (11) Działalność związana z gromadzeniem informacji jest niezbędna, aby umożliwić lepszy rozwój i wdrażanie przepisów prawa w dziedzinach zdrowia zwierząt i bezpieczeństwa żywności. Ponadto istnieje pilna potrzeba jak najszybszego rozpowszechnienia informacji dotyczących przepisów prawa w zakresie zdrowia zwierząt i bezpieczeństwa żywności we Wspólnocie. Pożądane jest więc włączenie zdrowia zwierząt i bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego do finansowania polityki informacyjnej w dziedzinie ochrony zwierząt.
- (12) Wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierzęcych już się kwalifikują do pomocy finansowej ze strony Wspólnoty. Odnośne przepisy obejmują przepisy przyjęte dyrektywą Rady 77/391/EWG z dnia 17 maja 1977 r. wprowadzającą wspólnotowe środki zwalczania brucelozy, gruźlicy i białaczki bydła ⁽¹⁾; dyrektywą Rady 82/400/EWG z dnia 14 czerwca 1982 r. zmieniającą dyrektywę 77/391/EWG i wprowadzającą uzupełniający wspólnotowy środek zwalczania brucelozy, gruźlicy i enzoootycznej białaczki u bydła ⁽²⁾; decyzją Rady 80/1096/EWG z dnia 11 listopada 1980 r. wprowadzającą wspólnotowe środki finansowe zwalczania klasycznego pomoru świń ⁽³⁾; oraz decyzją Rady 89/455/EWG z dnia 24 lipca 1989 r. wprowadzającą wspólnotowe środki w celu ustanowienia projektów pilotowych mających na celu zwalczanie wścieklizny w celu jej zwalczania albo zapobiegania ⁽⁴⁾. Wskazane jest, żeby wkłady finansowe Wspólnoty przeznaczone na zwalczanie chorób, o których mowa powyżej, były w dalszym ciągu regulowane odnosząc się do nich decyzją.
- (13) Należy postanowić o wspólnotowym środku finansowym w celu zwalczania, kontroli i monitoringu niektórych chorób zwierzęcych. Wszelkie wspólnotowe środki finansowe na zwalczanie, kontrolę i monitoring chorób zwierzęcych i odzwierzęcych, które pociągają za sobą obowiązkowe wydatki z budżetu wspólnotowego, powinny zostać zebrane razem w jeden rozdział.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 44.

⁽²⁾ Dz.U. L 173 z 19.6.1982, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 1.12.1980, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 223 z 2.8.1989, s. 19.

(14) W związku z charakterem tych wydatków właściwe jest, aby Komisja zarządzała nimi w sposób bezpośredni, z zastrzeżeniem finansowania na warunkach niniejszej decyzji.

(15) Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁵⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I ZAKRES

Artykuł 1

Niniejsza decyzja określa procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na:

- specyficzne środki weterynaryjne,
- środki kontrolne w dziedzinie weterynarii,
- programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych.

Niniejsza decyzja nie wpływa na posiadane przez niektóre państwa członkowskie prawa do finansowego wkładu Wspólnoty przekraczającego 50 % na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽⁶⁾.

ROZDZIAŁ II

SPECYFICZNE ŚRODKI WETERYNARYJNE

SEKCJA 1

Przepisy ogólne

Artykuł 2

Specyficzne środki weterynaryjne obejmują:

- środki stosowane w stanach zagrożenia,
- kampanię przeciw pryszczycy,
- politykę informacyjną w zakresie zdrowia zwierząt, ich dobrostanu oraz bezpieczeństwa żywności,

⁽⁵⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

- środki techniczne i naukowe,
- wkład w krajowe programy zwalczania niektórych chorób.

SEKCJA 2

Środki nadzwyczajne

Artykuł 3

1. Niniejszy artykuł stosuje się w przypadku wystąpienia jednej z następujących chorób na terytorium państwa członkowskiego:

- księgosusz,
- pomór małych przeżuwaczy,
- choroba pęcherzykowa świń,
- choroba niebieskiego języka,
- choroba cieszyńska,
- ospa owiec lub kóz,
- gorączka doliny Rift,
- guzowata choroba skóry bydła,
- afrykański pomór koni,
- pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej,
- wenezuelskie wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni,
- choroba krwotoczna jeleni,
- klasyczny pomór świń,
- afrykański pomór świń,
- zaraza płucna bydła,
- epizootyczna martwica układu krwiotwórczego ryb (EHN),
- epizootyczny zespół owrzodzenia u ryb (EUS),

- bonamioza wywołana przez *Bonamia exitiosa*,
- perkinsoza wywołana przez *Perkinsus marinus*,
- mikrocytoza wywołana przez *Microcytos mackini*,
- zespół TSV skorupiaków,
- choroba żółtej głowy skorupiaków.

2. Zainteresowanym państwom członkowskim przysługuje wkład finansowy Wspólnoty na zwalczanie choroby, pod warunkiem że zastosowane niezwłocznie środki obejmą co najmniej izolację gospodarstwa od chwili podejrzenia i po urzędowym potwierdzeniu choroby:

- ubój zwierząt należących do podatnych gatunków, które zachorowały, są zakażone albo podejrzewane o zachorowanie lub zakażenie, a także ich zniszczenie,
- zniszczenie skażonej paszy i skażonego wyposażenia w przypadkach, kiedy nie można dokonać jego dezynfekcji zgodnie z tiret trzecie,
- oczyszczenie, dezynsekcję i dezynfekcję gospodarstwa i wyposażenia w gospodarstwach,
- ustanowienie stref ochronnych,
- wdrożenie odpowiednich środków w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się zakażenia,
- ustanowienie okresu wyczekiwania, jaki ma być przestrzegany po uboju, a przed ponownym obsadzeniem gospodarstwa,
- szybkie i dostateczne odszkodowania dla hodowców.

3. Zainteresowane państwo członkowskie kwalifikuje się również do wkładu finansowego Wspólnoty, jeżeli w razie wystąpienia ogniska jednej z chorób wymienionych w ust. 1, dwa lub więcej państw członkowskich współpracuje ściśle podczas kontroli epidemii, w szczególności w przeprowadzaniu badań epidemiologicznych i obserwacji choroby. Bez uszczerbku dla środków ustanowionych w ramach wspólnej polityki danych rynków, decyzja w sprawie szczególnego wkładu finansowego Wspólnoty zostaje podjęta zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

4. Zainteresowane państwa członkowskie są zobowiązane bezzwłocznie informować Komisję i pozostałe państwa członkowskie o zastosowanych środkach zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym dotyczącym powiadamiania i zwalczania oraz ich wynikach. Sytuacja jest badana najszybciej jak to możliwe w ramach Komitetu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, zwanego

dalej „Komitetem”. Decyzję o konkretnym wkładzie finansowym Wspólnoty podejmuje się zgodnie z procedurami określonymi w art. 40 ust. 2, bez uszczerbku dla środków przewidzianych w kontekście wspólnej organizacji zainteresowanych rynków.

5. Jeżeli w świetle rozwoju sytuacji we Wspólnocie konieczne okaże się kontynuowanie środków przewidzianych w ust. 2 oraz w art. 4, możliwe jest przyjęcie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, nowej decyzji dotyczącej wkładu finansowego Wspólnoty, który może przekroczyć wartość 50 % przewidzianą w ust. 6 tiret pierwsze. Po przyjęciu tej decyzji możliwe jest określenie wszelkich środków, jakie zainteresowane państwo członkowskie musi podjąć w celu zapewnienia skuteczności działań, w szczególności środków innych niż przewidziane w ust. 2 niniejszego artykułu.

6. Bez uszczerbku dla środków stabilizujących rynek, podejmowanych w ramach wspólnej organizacji rynków, wkład finansowy Wspólnoty, w razie potrzeby podzielony na kilka transz, wynosi:

— 50 % kosztów poniesionych przez państwo członkowskie na odszkodowania dla właścicieli z tytułu uboju i zniszczenia zwierząt i, gdzie właściwe, produktów z nich pochodzących, na oczyszczenie, dezynsekcję i dezynfekcję gospodarstw i wyposażenia i na zniszczenie zakażonej paszy i skażonego wyposażenia, określonego w ust. 2 tiret drugie,

— w przypadku decyzji o szczepieniach podjętej zgodnie z ust. 5–100 % kosztu dostawy szczepionki i 50 % kosztu poniesionego przy wykonywaniu szczepień.

Artykuł 4

1. Niniejszy artykuł oraz art. 3 ust. 4 i 5 mają zastosowanie w przypadku wystąpienia na terytorium państwa członkowskiego grypy ptaków.

2. Zainteresowane państwo członkowskie otrzymuje wkład finansowy Wspólnoty na zwalczanie grypy ptaków, jeżeli minimalne środki zwalczania przewidziane w dyrektywie Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków⁽¹⁾ zostały w pełni i skutecznie wdrożone zgodnie z właściwymi przepisami wspólnotowymi oraz – w przypadku zabijania zwierząt należących do podatnych gatunków, które zachorowały, są zakażone lub podejrzane o zachorowanie lub zakażenie – jeżeli właściciele zwierząt otrzymali bezzwłocznie odpowiednie odszkodowania.

3. Wkład finansowy Wspólnoty, podzielony w razie konieczności na kilka transz, wynosi:

— 50 % wydatków poniesionych przez państwo członkowskie na odszkodowania dla hodowców za uśmiercenie drobiu lub innych utrzymywanych ptaków oraz wartość zniszczonych jaj,

— 50 % wydatków poniesionych przez państwo członkowskie na zniszczenie zwierząt, zniszczenie produktów pochodzenia zwierzęcego, oczyszczenie i dezynfekcję gospodarstw oraz wyposażenia, zniszczenie skażonej paszy oraz zniszczenie skażonego wyposażenia, gdy nie może ono zostać zdezynfekowane,

— w przypadku decyzji o podjęciu szczepień interwencyjnych zgodnie z art. 54 dyrektywy 2005/94/WE – 100 % kosztów dostawy szczepionki i 50 % kosztów poniesionych przy przeprowadzaniu szczepień.

Artykuł 5

W ramach programów operacyjnych sporządzanych zgodnie z art. 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego⁽²⁾ państwa członkowskie mogą przeznaczać środki na zwalczanie egzotycznych chorób zwierząt akwakultury wymienionych w art. 3 ust. 1 niniejszej decyzji zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 3 ust. 4, 5 i 6 niniejszej decyzji, pod warunkiem że przestrzegane są minimalne środki kontroli i zwalczania ustanowione w rozdziale V sekcja 3 dyrektywy 2006/88/WE.

Artykuł 6

1. Artykuł 3 stosuje się, gdy w grę wchodzi kontrola ryzyka o największym znaczeniu zdrowotnym we Wspólnocie, które jest spowodowane przez choroby wymienione w art. 3 ust. 1, również jeśli terytorium, na którym wystąpiła choroba, jest przedmiotem programu usuwania zgodnie z art. 27.

2. Artykuł 3 stosuje się w przypadku wystąpienia rzekomego pomoru drobiu na terytorium państwa członkowskiego.

Jednakże z wyjątkiem przypadków, kiedy Komisja podejmuje decyzję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2 i zezwala pod pewnymi warunkami, w ograniczonym czasie i na ograniczonym obszarze uciec się do szczepień, nie przyznaje się wkładu finansowego Wspólnoty na dostawę szczepionki ani na przeprowadzenie szczepień.

⁽¹⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1.

3. Przepisy art. 3, z wyjątkiem ust. 2 tiret czwarte oraz ust. 6 tiret drugie, stosuje się w przypadku pojawienia się chorób odzwierzęcych wymienionych w dyrektywie 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych⁽¹⁾, pod warunkiem że ich pojawienie się stanowi nagłe zagrożenie dla zdrowia ludzkiego. Warunek ten jest spełniony po podjęciu decyzji przewidzianej w art. 3 ust. 4 niniejszej decyzji.

Artykuł 7

1. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, Komisja na wniosek państwa członkowskiego dodaje do wykazu w art. 3 ust. 1 chorobę egzotyczną, której zgłoszenie jest obowiązkowe, a która może prawdopodobnie stanowić zagrożenie dla Wspólnoty.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, wykaz w art. 3 ust. 1 może być uzupełniony zgodnie z rozwojem sytuacji, tak żeby obejmował choroby, których zgłoszenie jest obowiązkowe zgodnie z dyrektywą Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie powiadamiania o chorobach zwierząt we Wspólnocie⁽²⁾, oraz choroby przenoszone na zwierzęta akwakultury. Wykaz może również zostać zmieniony lub skrócony, żeby uwzględnić postęp poczyniony w przyjmowanych na poziomie Wspólnoty środkach służących zwalczaniu niektórych chorób.

3. Artykuł 3 ust. 2 może zostać uzupełniony albo zmieniony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, w szczególności żeby uwzględnić włączenie nowych chorób do wykazu w art. 3 ust. 1 lub zdobyte doświadczenie albo przyjęcie przepisów wspólnotowych dotyczących walki z chorobą.

Artykuł 8

1. W przypadku gdy państwo członkowskie jest bezpośrednio zagrożone wystąpieniem lub rozwojem na terytorium państwa trzeciego lub państwa członkowskiego jednej z chorób określonych w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, 6 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 1 lub w załączniku I, informuje ono Komisję i pozostałe państwa członkowskie o środkach, które zamierza podjąć dla swojej ochrony.

2. Sytuacja jest możliwie najszybciej badana w ramach Komitetu. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, można postanowić o przyjęciu wszelkich środków odpowiednich do sytuacji, łącznie z, w szczególności, ustanowieniem strefy buforowej szczepień, oraz o przyznaniu wkładu finansowego Wspólnoty dla środków uznanych za szczególnie konieczne dla powodzenia podjętych działań.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, ustala uzasadnione koszty oraz poziom wkładu finansowego Wspólnoty.

Artykuł 9

1. Na wniosek państwa członkowskiego Wspólnota może podjąć decyzję, że państwa członkowskie muszą ustanowić zapasy produktów biologicznych przeznaczonych do zwalczania chorób określonych w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1 (szczepionek, wzorcowych serotypów wirusa, surowic diagnostycznych) oraz – bez uszczerbku decyzji przewidzianej w art. 69 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy⁽³⁾ – w art. 14 ust. 1 niniejszej decyzji.

2. Działanie, o którym mowa w ust. 1, i zasady jego wdrażania, w szczególności dotyczące wyboru, produkcji, przechowywania, transportu i użycia takich zapasów, oraz poziom wkładu Wspólnoty ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

Artykuł 10

1. Jeżeli wystąpienie albo rozwój w państwie trzecim jednej z chorób, określonych w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 lub art. 14 ust. 1, może stanowić zagrożenie dla Wspólnoty, Wspólnota może udzielić wsparcia dla środków zwalczania choroby, poprzez dostarczenie szczepionki bądź sfinansowanie zakupu szczepionki.

2. Decyzję o działaniu, o którym mowa w ust. 1, zasadach jego wdrożenia, warunkach, jakim może podlegać, oraz poziomie wkładu finansowego Wspólnoty podejmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

Artykuł 11

1. Komisja przeprowadza, we współpracy z właściwymi władzami krajowymi, kontrole na miejscu, sprawdzając z punktu widzenia weterynaryjnego, czy przyjęte środki zostały zastosowane.

2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki dla ułatwienia kontroli, o których mowa w ust. 1, w szczególności zapewniają, aby eksperci mieli dostęp do wszystkich informacji i dokumentów potrzebnych do oceny, czy środki zostały zastosowane.

3. Ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności dotyczące częstotliwości i metod przeprowadzania kontroli, określonych w ust. 1, wyznaczenie ekspertów weterynaryjnych i procedurę, jakiej muszą oni przestrzegać przy sporządzaniu swojego sprawozdania, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 58.

⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 22.11.2003, s. 1.

Artykuł 12

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki, o których mowa w niniejszej sekcji, podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

Artykuł 13

Jeśli łączna kwota przeznaczona na dany środek jest mniejsza niż 10 000 EUR, nie przyznaje się wkładu finansowego Wspólnoty.

SEKCJA 3

Kampania przeciwko pryszczycy*Artykuł 14*

1. Niniejszy artykuł stosuje się w przypadku wystąpienia pryszczycy na terytorium państwa członkowskiego.

2. Zainteresowane państwo członkowskie uzyskuje wsparcie od Wspólnoty na zwalczanie pryszczycy pod warunkiem natychmiastowego zastosowania środków przewidzianych w art. 3 ust. 2 oraz odpowiednich przepisów dyrektywy 2003/85/WE.

3. Przepisy art. 3 ust. 4 mają zastosowanie.

4. Bez uszczerbku dla środków podejmowanych w kontekście wspólnej organizacji rynku w celu stabilizacji rynku, określony finansowy wkład ustalony na podstawie niniejszej decyzji wynosi 60 % kosztów poniesionych przez państwo członkowskie na:

a) odszkodowania dla właścicieli z tytułu:

- (i) uboju i zniszczenia zwierząt;
- (ii) zniszczenia mleka;
- (iii) czyszczenia i dezynfekcji gospodarstw;
- (iv) zniszczenia skażonych pasz i, kiedy nie ma możliwości dezynfekcji, skażonego wyposażenia;
- (v) strat poniesionych przez rolników w wyniku ograniczeń nałożonych na sprzedaż inwentarza żywego i tuczonych pastwiskowo zwierząt w wyniku przywrócenia natychmiastowych szczepień zgodnie z art. 50 ust. 3 dyrektywy 2003/85/WE;

b) gdzie stosowne, transport tusz do przetwórci;

c) wszelkie inne środki niezbędne do zlikwidowania epidemii choroby.

Komisja określa, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, charakter pozostałych środków, określonych w lit. c) niniejszego ustępu, które mogą się kwalifikować do takiego samego wkładu finansowego Wspólnoty, oraz przypadki, których stosuje się lit. a) ppkt (v) niniejszego ustępu.

5. Po raz pierwszy nie później niż 45 dni po urzędowym potwierdzeniu pierwszego ogniska pryszczycy, a następnie wtedy i w taki sposób, jakiego będzie wymagał obrót wypadków, sytuacja jest ponownie badana w ramach Komitetu. Badanie to obejmuje zarówno sytuację weterynaryjną, jak i szacowane już poniesione wydatki albo zobowiązania. Po tym badaniu możliwe jest przyjęcie nowej decyzji w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty, który może przekroczyć wartość 60 % przewidzianą w ust. 4, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3. Decyzja ta wyznacza uprawnione koszty oraz poziom wkładu finansowego Wspólnoty. Ponadto kiedy ta decyzja zostanie przyjęta, mogą zostać przyjęte wszelkie środki, jakie państwo członkowskie musi podjąć w celu zapewnienia powodzenia działania, w szczególności środki inne niż te określone w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 15

Każdy środek, o którym zdecyduje Wspólnota w celu wspomoczenia kampanii przeciw pryszczycy poza Wspólnotą, w szczególności środki podjęte zgodnie z przepisami art. 8 i 10, może otrzymać wkład finansowy Wspólnoty.

Artykuł 16

Środki i zasady wdrażania środków, o których mowa w art. 15, ewentualne warunki, jakim muszą odpowiadać, i poziom wkładu finansowego Wspólnoty przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3.

Artykuł 17

Pomoc wspólnotowa może zostać udzielona na wspólnotowe rezerwy szczepionek przeciwko pryszczycy ustanowione decyzją Rady 91/666/EWG z dnia 11 grudnia 1991 r. ustanawiającą wspólnotowe rezerwy szczepionek przeciwko pryszczycy ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 368 z 31.12.1991, s. 21.

Poziom wkładu Wspólnoty i ewentualne warunki, jakim taki udział musi odpowiadać, ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3.

Artykuł 18

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki, o których mowa w art. 15, 16 i 17, podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

Gdyby poważny wybuch pryszczycy wymagał wydatków na mocy przepisów niniejszej sekcji przekraczających przydział ustalony zgodnie z akapitem pierwszym, Komisja podejmuje niezbędne kroki w ramach swoich uprawnień albo składa konieczne wnioski do władz budżetowych w celu zapewnienia, aby zobowiązania finansowe dotyczące art. 14 zostały spełnione.

SEKCJA 4

Polityka informacyjna w zakresie zdrowia zwierząt, ich dobrostanu oraz bezpieczeństwa żywności

Artykuł 19

Wspólnota udziela finansowego wsparcia dla ustanowienia polityki informacyjnej w dziedzinie zdrowia zwierząt, ich dobrostanu i bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego, w tym:

a) zainstalowania i rozwoju narzędzi informacyjnych obejmujących odpowiednią bazę danych do celów:

(i) gromadzenia i przechowywania wszystkich informacji odnoszących się do prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego zdrowia zwierząt, dobrostanu zwierząt i bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego;

(ii) rozpowszechniania informacji, o których mowa w ppkt (i) wśród właściwych organów, producentów i konsumentów, z uwzględnieniem w stosownych przypadkach interfejsów z krajowymi bazami danych;

b) wykonywania badań potrzebnych do przygotowania i opracowania prawodawstwa w dziedzinie dobrostanu zwierząt.

Artykuł 20

Środki, o których mowa w art. 19, zasady ich wdrażania i poziom wkładu finansowego Wspólnoty ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

Artykuł 21

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki wymienione w niniejszej sekcji podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

SEKCJA 5

Środki techniczne i naukowe

Artykuł 22

Wspólnota może podejmować lub wspierać państwa członkowskie lub organizacje międzynarodowe w podejmowaniu działań technicznych i naukowych koniecznych do opracowania wspólnotowego prawodawstwa w dziedzinie weterynarii oraz do rozwoju kształcenia lub szkoleń w dziedzinie weterynarii.

Artykuł 23

Decyzję o środkach określonych w art. 22, zasadach ich wdrażania i poziomie wkładu finansowego Wspólnoty podejmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

Artykuł 24

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki wymienione w niniejszej sekcji podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

ROZDZIAŁ III

PROGRAMY ZWALCZANIA, KONTROLI I MONITOROWANIA CHORÓB ZWIERZĄT I CHORÓB ODZWIERZĘCYCH

Artykuł 25

Wkład finansowy Wspólnoty w zwalczaniu brucelozy, gruźlicy i białaczki bydła jest określony, bez uszczerbku dla przepisów art. 28 ust. 1, przez dyrektywę 77/391/EWG oraz dyrektywę 82/400/EWG.

Artykuł 26

1. Wkład finansowy Wspólnoty w zwalczanie klasycznego pomoru świń ustala decyzją 80/1096/EWG.

2. Wkład finansowy Wspólnoty w zwalczanie brucelozy owiec ustala decyzja Rady 90/242/EWG z dnia 21 maja 1990 r. wprowadzająca wspólnotowe środki finansowe w celu zwalczania brucelozy u owiec i kóz ⁽¹⁾.

Artykuł 27

1. Wprowadza się wspólnotowy środek finansowy na pokrycie wydatków poniesionych przez państwa członkowskie na finansowanie krajowych programów zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych wymienionych w załączniku I (zwanych dalej „programami”).

Wykaz w załączniku I może zostać zmieniony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, w szczególności w odniesieniu do pojawiających się chorób zwierząt stanowiących zagrożenie dla zdrowia zwierząt i, pośrednio, dla zdrowia publicznego lub w świetle nowych dowodów epidemiologicznych i naukowych.

2. Co roku, najpóźniej do dnia 30 kwietnia, państwa członkowskie przedkładają Komisji roczne lub wieloletnie programy rozpoczynające się w kolejnym roku, na które chciałyby otrzymać wkład finansowy Wspólnoty.

Programy przedstawione po dniu 30 kwietnia nie kwalifikują się do finansowania w kolejnym roku.

Programy przedstawione przez państwa członkowskie zawierają przynajmniej następujące elementy:

- a) opis sytuacji epidemiologicznej choroby przed datą rozpoczęcia programu;
- b) opis i wytyczenie granic obszarów geograficznych i administracyjnych, na których program ma zostać zastosowany;
- c) przewidywany okres trwania programu, środki, które zostaną zastosowane, oraz cel, jaki należy osiągnąć przed datą zakończenia programu;
- d) analizę szacunkowych kosztów oraz spodziewanych korzyści programu.

Szczegółowe kryteria, w tym dotyczące więcej niż jednego państwa członkowskiego, przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 1.6.1990, s. 123.

W każdym programie wieloletnim przedłożonym przez państwo członkowskie informacje wymagane zgodnie z kryteriami, o których mowa w niniejszym ustępie, zostają przewidziane na każdy rok trwania programu.

3. Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o przedstawienie programu wieloletniego lub odpowiednie przedłużenie czasu trwania przedstawionego programu rocznego, jeżeli programowanie wieloletnie zostanie uznane za niezbędne do zapewnienia sprawniejszego i bardziej skutecznego zwalczania, kontroli i monitorowania danej choroby, w szczególności w odniesieniu do potencjalnych zagrożeń dla zdrowia zwierząt i, pośrednio, dla zdrowia publicznego.

Komisja, we współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi, może koordynować programy regionalne obejmujące więcej niż jedno państwo członkowskie.

4. Komisja ocenia programy przedstawione przez państwa członkowskie zarówno od strony weterynaryjnej, jak i finansowej.

Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie istotne dodatkowe informacje, których Komisja wymaga w celu dokonania przez nią oceny programu.

Okres przeznaczony na gromadzenie informacji dotyczących programu upływa w dniu 15 września każdego roku.

5. Co roku, najpóźniej do dnia 30 listopada, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3, zatwierdza się następujące elementy:

- a) programy, w odpowiednim przypadku zmienione w celu uwzględnienia oceny przewidzianej w art. 4 niniejszego artykułu;
- b) wysokość wkładu finansowego Wspólnoty;
- c) górną granicę wkładu finansowego Wspólnoty;
- d) wszelkie warunki, jakim może podlegać wkład finansowy Wspólnoty.

Programy są zatwierdzane na okres nie dłuższy niż sześć lat.

6. Zmiany w programach są zatwierdzane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3.

7. W odniesieniu do każdego zatwierdzonego programu państwa członkowskie przedstawiają Komisji następujące sprawozdania:

- a) okresowe sprawozdania techniczne i finansowe;
- b) najpóźniej do dnia 30 kwietnia każdego roku – roczne szczegółowe sprawozdanie techniczne zawierające ocenę wyników osiągniętych w poprzednim roku i szczegółowe zestawienie wydatków poniesionych w poprzednim roku.

8. Wnioski o płatność odnoszące się do wydatków poniesionych przez dane państwo członkowskie w stosunku do danego programu za poprzedni rok przedstawia Komisji najpóźniej do dnia 30 kwietnia.

W przypadku złożenia wniosków o płatność po terminie wkład finansowy Wspólnoty ulega obniżeniu o 25 % z dniem 1 czerwca, o 50 % z dniem 1 sierpnia, o 75 % z dniem 1 września i o 100 % z dniem 1 października tego roku.

Najpóźniej do dnia 30 października każdego roku Komisja podejmuje decyzję o płatności wspólnotowej, biorąc pod uwagę sprawozdania techniczne i finansowe przedstawione przez państwo członkowskie zgodnie z ust. 7.

9. Eksperci Komisji mogą przeprowadzić kontrole na miejscu we współpracy z właściwym organem, o ile jest to niezbędne dla zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej decyzji zgodnie z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽¹⁾.

Przy przeprowadzaniu takich kontroli ekspertom Komisji może towarzyszyć grupa ekspertów utworzona zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

10. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

11. W ramach programów operacyjnych ustanowionych zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 państwa członkowskie mogą przeznaczać środki na zwalczanie chorób zwierząt akwakultury, o których mowa w załączniku I do niniejszej decyzji.

Środki te są przeznaczane, zgodnie z procedurami przewidzianymi w niniejszym artykule, z następującymi dostosowaniami:

- a) poziom pomocy jest zgodny z rozporządzeniem (WE) nr 1198/2006;
- b) ust. 8 niniejszego artykułu nie stosuje się.

Zwalczanie przeprowadzane jest zgodnie z art. 38 ust. 1 dyrektywy 2006/88/WE lub programem zwalczania.

Artykuł 28

1. Niezależnie od przepisów art. 25, 26 i 27, poziom finansowego udziału Wspólnoty w programach dotyczących chorób określonych w tych artykułach ustala Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, w wysokości 50 % poniesionych w państwie członkowskim kosztów odszkodowań dla właścicieli z tytułu uboju bydła z powodu danej choroby.

2. Na wniosek państwa członkowskiego Komisja, w ramach Komitetu, bada ponownie sytuację w zakresie chorób określonych w art. 25, 26 i 27. Takie ponowne badanie obejmuje zarówno sytuację weterynaryjną, jak i szacunek wydatków już poniesionych, albo które mają być poniesione. Po tym powtórny badaniu wszelkie nowe decyzje w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty, który może przekraczać 50 % kosztów poniesionych w państwach członkowskich na wypłatę odszkodowań dla właścicieli z tytułu uboju zwierząt z powodu danej choroby, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3.

Po przyjęciu tej decyzji mogą zostać przyjęte wszelkie środki, jakie zainteresowane państwo członkowskie musi przedsięwziąć dla zapewnienia powodzenia działania.

Artykuł 29

Zobowiązania budżetowe Wspólnoty w zakresie współfinansowania programów są dokonywane corocznie. Zobowiązania dotyczące wydatków na programy wieloletnie są przyjmowane zgodnie z art. 76 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾. W przypadku programów wieloletnich pierwsze zobowiązanie budżetowe zostaje podjęte po ich zatwierdzeniu. Każde kolejne zobowiązanie zostaje podjęte przez Komisję na podstawie decyzji o przyznaniu wkładu, o którym mowa w art. 27 ust. 5 niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

ROZDZIAŁ IV
INSPEKCJA WETERYNARYJNA

SEKCJA 1

Przepisy wstępne

Artykuł 30

Wspólnota wspomaga poprawę skuteczności inspekcji weterynaryjnych przez:

- udzielanie pomocy finansowej laboratoriom łącznikowym i laboratoriom referencyjnym,
- wkład finansowy w przeprowadzanie badań mających na celu zapobieganie zoonozom,
- wkład finansowy we wdrażanie strategii kontrolnych wymaganych dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.

SEKCJA 2

Laboratoria łącznikowe i laboratoria referencyjne

Artykuł 31

1. Każde laboratorium łącznikowe albo laboratorium referencyjne wyznaczone do tej funkcji zgodnie z legislacją wspólnotową w dziedzinie weterynarii oraz spełniające zadania i wymagania ustalone przez tę legislację może otrzymać pomoc wspólnotową.

2. Mechanizmy udzielania pomocy przewidzianej w ust. 1, ewentualne warunki, na jakich może zostać udzielona, i jej wielkość ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

3. Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki przewidziane w niniejszej sekcji podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

SEKCJA 3

Strategia zwalczania

Artykuł 32

1. Każde państwo członkowskie opracowuje program wymiany urzędników pracujących w sektorze weterynaryjnym.

2. W ramach Komitetu Komisja koordynuje wraz z państwami członkowskimi programy wymiany.

3. Zainteresowane państwo członkowskie podejmuje wszelkie środki niezbędne do wdrożenia skoordynowanych programów wymiany.

4. Co roku, na podstawie sprawozdań państw członkowskich, realizacja programów wymiany jest badana w ramach Komitetu.

5. Państwa członkowskie uwzględniają zdobyte doświadczenie w celu poprawy i poszerzenia programów wymiany.

6. Wkład finansowy Wspólnoty może zostać przyznany w celu popierania sprawnego działania programów wymiany, szczególnie poprzez dalsze szkolenia, określone w art. 34 ust. 1. Poziom wkładu finansowego Wspólnoty oraz wszelkie ewentualne warunki, na jakich może zostać przyznany, ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

7. Do celów niniejszego artykułu stosuje się art. 23 i 24.

Artykuł 33

Artykuł 32 ust. 6 i 7 stosuje się do programów ustanawianych na mocy dyrektywy Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich⁽¹⁾ i dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽²⁾, w celu zorganizowania kontroli weterynaryjnych na granicach zewnętrznych dla produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich.

Artykuł 34

1. Komisja może, albo bezpośrednio albo za pośrednictwem właściwych władz krajowych, organizować kursy podyplomowe lub spotkania dla pracowników w państwach członkowskich, w szczególności pracowników odpowiedzialnych za kontrole weterynaryjne określone w art. 33.

Takie kursy podyplomowe lub spotkania mogą, zgodnie z dostępnością, zostać otwarte na wniosek właściwych władz oraz po wyrażeniu zgody Komisji dla osób z państw trzecich, które zawarły porozumienie o współpracy ze Wspólnotą w dziedzinie inspekcji weterynaryjnej oraz dla absolwentów nauk weterynaryjnych w celu rozszerzenia ich szkolenia w zakresie reguł wspólnotowych.

2. Procedury organizowania środków przewidzianych w ust. 1 oraz poziom wkładu finansowego Wspólnoty ustala Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

Artykuł 35

1. Wprowadzenie systemów identyfikacji zwierząt i powiadamiania o chorobach na mocy prawa dotyczącego kontroli weterynaryjnych w wewnątrzspółnotowym handlu żywymi zwierzętami w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego może otrzymać pomoc finansową Wspólnoty.

2. Procedury organizowania środka przewidzianego w ust. 1 i poziom finansowego wkładu Wspólnoty ustala Komisja po konsultacji z Komitetem.

Artykuł 36

1. Wkład finansowy Wspólnoty może zostać przyznany na komputeryzację procedur weterynaryjnych odnoszących się do:

- a) wewnątrzspółnotowego handlu i przywozu żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego;
- b) hostingu, zarządzania i utrzymania zintegrowanych weterynaryjnych systemów komputerowych, w tym, w stosownych przypadkach, krajowych baz danych.

2. Ustalenia organizacyjne dotyczące finansowania na mocy ust. 1 oraz poziom wkładu finansowego Wspólnoty określa się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

Artykuł 37

1. Gdyby państwo członkowskie napotkało, z punktu widzenia strukturalnego albo geograficznego, problemy kadrowe albo infrastrukturalne przy wdrażaniu strategii zwalczania, spowodowane funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, na żywe zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego, to może ono uzyskać na okres przejściowy pomoc finansową Wspólnoty, która będzie stopniowo zmniejszana.

2. Zainteresowane państwo członkowskie przedkłada Komisji krajowy program wraz z wszelkimi właściwymi informacjami finansowymi, stworzony w celu poprawienia systemu kontroli.

3. Do celów niniejszego artykułu stosuje się przepisy art. 27 ust. 3–11.

Artykuł 38

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki omawiane w niniejszej sekcji podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 39

Wydatkami podlegającymi finansowaniu na warunkach niniejszej decyzji zarządza w sposób bezpośredni Komisja zgodnie z art. 148 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.

Artykuł 40

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

Artykuł 41

Co cztery lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie sytuacji w zakresie zdrowia zwierząt oraz wydajności wdrażania programów w różnych państwach członkowskich, zawierające szczegółowe informacje na temat zastosowanych kryteriów.

Artykuł 42

Decyzja 90/424/EWG traci moc.

Odesłania do uchylonej decyzji odczytuje się jako odesłania do niniejszej decyzji zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku III.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

Artykuł 43

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 maja 2009 r.

W imieniu Rady

J. ŠEBESTA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CHOROBY ZWIERZĘCE I ODZWIERZĘCE

- Gruźlica bydła
 - Bruceloza bydła
 - Bruceloza owiec i kóz (*B. melitensis*)
 - Choroba niebieskiego języka na obszarach endemicznych lub obszarach wysokiego ryzyka
 - Afrykański pomór świń
 - Choroba pęcherzykowa świń
 - Klasyczny pomór świń
 - Wąglik
 - Zaraza płucna bydła
 - Ptasia grypa
 - Wścieklizna
 - Bąblowica
 - Pasażowalne encefalopatie gąbczaste (TSE)
 - Kampanylobakterioza
 - Listerioza
 - Salmonella (*salmonella odzwierzęca*)
 - Włośnica
 - Werotoksyczne szczepy *E. coli*
 - Wirusowa posocznica krwotoczna ryb łososiowatych (VHS)
 - Zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (IHN)
 - Zakażenie herpeswirusem koi (KHV)
 - Zakaźna anemia łososi (ISA)
 - Marteilioza wywoływana przez *Marteilia refringens*
 - Bonamioza wywoływana przez *Bonamia ostreae*
 - Choroba wywoływana przez *Whispovirus* (*White spot disease*) u skorupiaków
-

ZAŁĄCZNIK II

UCHYLONA DECYZJA I WYKAZ JEJ KOLEJNYCH ZMIAN

Decyzja Rady 90/424/EWG (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19)	
Decyzja Rady 91/133/EWG (Dz.U. L 66 z 13.3.1991, s. 18)	
Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3763/91 (Dz.U. L 356 z 24.12.1991, s. 1)	Jedynie art. 10 ust. 1
Decyzja Rady 92/337/EWG (Dz.U. L 187 z 7.7.1992, s. 45)	
Decyzja Rady 92/438/EWG (Dz.U. L 243 z 25.8.1992, s. 27)	Jedynie art. 11
Dyrektywa Rady 92/117/EWG (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 38)	Jedynie art. 9 ust. 2
Dyrektywa Rady 92/119/EWG (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 69)	Jedynie art. 23 ust. 2
Decyzja Komisji 93/439/EWG (Dz.U. L 203 z 13.8.1993, s. 34)	
Decyzja Komisji 94/77/WE (Dz.U. L 36 z 8.2.1994, s. 15)	
Decyzja Rady 94/370/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, s. 31)	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 103)	Jedynie art. 17
Decyzja Rady 2001/12/WE (Dz.U. L 3 z 6.1.2001, s. 27)	
Decyzja Rady 2001/572/WE (Dz.U. L 203 z 28.7.2001, s. 16)	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1)	Jedynie załącznik III pkt 9
Dyrektywa 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 31)	Jedynie art. 16
Decyzja Rady 2006/53/WE (Dz.U. L 29 z 2.2.2006, s. 37)	
Decyzja Rady 2006/782/WE (Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 57)	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1)	Jedynie w zakresie, w jakim załącznik art. 1 ust. 2 tiret drugie i część 5B(l) pkt 3 odnoszą się do przepisów decyzji 90/424/EWG
Decyzja Rady 2006/965/WE (Dz.U. L 397 z 30.12.2006, s. 22)	Jedynie art. 1
Decyzja Komisji 2008/685/WE (Dz.U. L 224 z 22.8.2008, s. 11)	

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Decyzja 90/424/EWG	Niniejsza decyzja
art. 1 i 2	art. 1 i 2
art. 3 ust. 1 i 2	art. 3 ust. 1 i 2
art. 3 ust. 2a	art. 3 ust. 3
art. 3 ust. 3	art. 3 ust. 4
art. 3 ust. 4	art. 3 ust. 5
art. 3 ust. 5	art. 3 ust. 6
art. 3a	art. 4
art. 3b	art. 5
art. 4	art. 6
art. 5	art. 7
art. 6	art. 8
art. 7	art. 9
art. 8	art. 10
art. 9	art. 11
art. 10	art. 12
art. 10a	art. 13
art. 11 ust. 1–5	art. 14 ust. 1–5
art. 11 ust. 6	—
art. 12	art. 15
art. 13	art. 16
art. 14	art. 17
art. 15	art. 18
art. 16	art. 19
art. 17	art. 20
art. 18	art. 21
art. 19	art. 22
art. 20	art. 23
art. 21	art. 24
art. 22 ust. 1	art. 25
art. 22 ust. 2	—
art. 23 ust. 1	art. 26 ust. 1
art. 23 ust. 2	—
art. 23 ust. 3	art. 26 ust. 2
art. 23 ust. 4	—
art. 24	art. 27

Decyzja 90/424/EWG	Niniejsza decyzja
art. 25 ust. 1 i 2	art. 28 ust. 1 i 2
art. 25 ust. 3	—
art. 25 ust. 4	—
art. 26	art. 29
art. 27	art. 30
art. 28	art. 31
art. 34	art. 32
art. 35	art. 33
art. 36	art. 34
art. 37	art. 35
art. 37a	art. 36
art. 38	art. 37
art. 39	art. 38
art. 40a	art. 39
art. 41 ust. 1	art. 40 ust. 1
art. 41 ust. 2	art. 40 ust. 2
art. 42 ust. 1	—
art. 42 ust. 2	art. 40 ust. 3
art. 41 ust. 3	art. 40 ust. 4
art. 43 ust. 1	—
art. 43 ust. 2	—
art. 43a	art. 41
—	art. 42
art. 44	art. 43
załącznik	załącznik I
—	załącznik II
—	załącznik III